

Programsensorrapport

Digital Kultur UiB Høst 2019

Contents

Om rapporten: 0

Vurdering av BA programmet 1

1. Oppfordre til kontakt mellom studenter og ansatte 1
2. Utvikle gjensidighet og samarbeid mellom studenter 1
3. Bruker teknikker for aktiv læring 2
4. Gir tidlig tilbakemelding 2
5. Framhever forventet tidsbruk 2
6. Kommuniserer høye forventninger 2
7. Respekterer ulike talenter og måter å lære på 2

DIKULT101 Formidling i digitale medium 3

DIKULT105 Webdesign I 3

DIKULT106 Kritiske perspektiv på teknologi og samfunn4

DIKULT203 Elektronisk litteratur 5

DIKULT207 Praktisk forskningstrening i digitala humaniora 6

Vurdering av MA program (høst) 7

DIKULT302 Sentrale teorier i digital kultur 7

DIKULT303 Digital medieestetikk 8

Innspill til prosesser om undervisningskvalitet: 8

Referanser 8

Om rapporten:

Rapporten tar for seg emner undervist på BA og MA i Digitale Kulturer høsten 2019, samt programmene i sin helhet. Rapporten er basert på emnebeskrivelser, pensumlister, undervisningsplaner som er tilgjengelig på uib.no samt studentevaluering i enkelte emner (DIKULT207). I tillegg var jeg observatør i undervisning på emnene DIKULT101, DIKULT105, DIKULT207 og DIKULT303 i september, med påfølgende samtaler med faglærere/seminarledere. Jeg må likevel i flere situasjoner gjette hva som er gjeldende praksis, og må beklage på forhånd om det kommer kritikk som dermed ikke svarer til faktiske forhold.

I min vurdering har jeg vektlagt emnedesign og constructive alignment (Biggs, 1999), altså hvordan læringsaktiviteter støtter oppunder læringsutbyttebeskrivelsene, og sammenheng mellom emnebeskrivelser og læringsutbyttebeskrivelser. Flere innspill tar derfor opp arbeidskrav (innleveringer o.l.) og vurderingsform, mens jeg i mindre grad vurderer f.eks. tematisk innhold. I tillegg tar rapporten opp hvordan på tematisk fokus for de ulike emnene passer sammen i programmet.

Et underliggende premiss for mine vurderinger er at studentaktiv læring ikke bare er et mål, men en nødvendighet. Mine forslag har derfor som mål å støtte oppunder studentsentrert læring og aktivitet.

Jeg har forståelse for at instituttet har begrensede ressurser til undervisning, og at arbeidet med å legge om fra mer tradisjonell undervisning (lærersentrert) til studentaktiv læring blir da særdeles vanskelig. Mine forslag er derfor gjort med tanke på å ikke øke arbeidstrykket for faglærerne, men heller se studentaktiv læring som løsning på tilbakevendende problemer som at studenter er passiv i undervisning eller ikke leser nok faglitteratur. Det er likevel et nødvendig mål, og et arbeid som på sikt vil gjøre undervisningshverdagen lettere. Jeg håper at denne rapporten kan være til hjelp på veien, og kan stimulere til diskusjon på instituttet om hvordan man kan best løse utfordringene man har med ressursene som er tilgjengelig.

Vurdering av BA programmet

Min totalvurdering av BA programmet i Digital Kultur er at det er et sterkt program med en unik profil gjennom sin kombinasjon av teoretiske, utførende og tekniske momenter. Tematisk relevante emner som dekker store felt i digital humaniora. Besøket på UiB i høst gav inntrykk av at BA studentene verdsettes høyt og de involverte faglærerne strekker seg meget langt (kanskje lengre enn de burde) for å ivareta studentenes læring – og ikke minst; ivareta studentene som enkeltpersoner.

Programmets svakhet er at det framstår som fullstendig underfinansiert, og fungerer kun fordi DK er velsignet med undervisere som brenner for både fag og studenter. På sikt må enten flere ansettes eller undervisningsmengden reduseres (selv om det går på bekostning av kvalitet) slik at det ikke fører til sykdom hos underviserne.

I den videre overordnede vurderingen tar jeg utgangspunkt i 7 prinsipp for BA undervisning (Chickering & Gamson, 1987).

Oppfordre til kontakt mellom studenter og ansatte

På grunn av seminar og tilbakemeldinger framstår det som mye og god kontakt mellom studenter og ansatte. Og berømmelig at tilbakemelding gjøres til en eksplisitt del av emnedesignet i flere emner, siden personlig tilbakemelding er avgjørende for god læring. Dessverre er det også det mest ressurskrevende, og dere bør vurdere alternative former for tilbakemelding for å lette byrden (eller om ressurser tilføres, for å kunne gi mer tilbakemelding). For eksempel gruppevis innleveringer og tilbakemeldinger eller studentvurderinger.

Utvikle gjensidighet og samarbeid mellom studenter

Samarbeid i grupper på seminar ligger i de fleste emnene, noe som er meget positivt. Dessverre reflekteres det ikke like bra i arbeidskrav og vurderinger, og vil da (fra studentenes perspektiv) framstå som mindre viktig. Samarbeid mellom studenter kan styrkes gjennom felles innleveringer. Det ligger mye læring i å skrive tekster sammen, særlig om det tilrettelegges for reell samskriving (i

motsetning til at studentene skriver om hvert sitt tema og limer det sammen), og faglærer kan bruke seminartid på tilbakemeldinger til gruppene. Tilsvarende kan emnene ha en eller flere innleveringer der studenter evaluerer hverandre. Gjøres allerede DIKULT105, erfaringer herfra bør hentes inn i andre emner.

Bruker teknikker for aktiv læring

Det er vanskelig å vurdere siden jeg ikke har tilgang på undervisningsplaner og slides i alle emner (i denne runden), men har inntrykk av studentaktiv læring plasseres i seminarene. Forelesningene framstår som mer tradisjonell i sin form, så her er det nok rom for forbedring gjennom å utvikle fagdidaktiske verktøy for studentaktiv læring i store grupper.

Med tanke på utstrakt bruk av seminar, blant annet med stipendiater og post docer som undervisere, er det viktig at de får grunnleggende opplæring i hvordan fasilitere studentsamarbeid og legge til rette for god gruppedynamikk.

Gir tidlig tilbakemelding

Store studentkull gjør det vanskelig med omfattende og tidlige tilbakemeldinger. Det er også en stor belastning for faglærerne. Bør vurdere å ansette læringsassistenter på timesbasis for å lette retting og tilbakemelding på innleveringer. For relativt små summer kan faglæreres arbeidsbelastning reduseres betraktelig.

Framhever forventet tidsbruk

Alle emnene har obligatorisk frammøte og informerer om forventet arbeidsmengde på 20 timer pr uke.

Kravet til 20 timer pr uke framstår som urimelig, da 30 stp belastning (normal belastning) da tilsier 60 timers arbeidsuke.

Mer hensiktsmessig er det å sette opp forventet tidsbruk til forberedelse til seminar, forventet tidspunkt pr innlevering o.l.

Kommuniserer høye forventninger

Emnene lykkes i stor grad med å kommunisere høye forventninger, særlig emner med flere innleveringer klarer å formidle hva innsats som kreves. Særlig emnene med mer omfattende emnebeskrivelser som knytter tema til ferdigheter (se f.eks. DIKULT105) gir ikke bare klare, men høye forventninger.

Respekterer ulike talenter og måter å lære på

Det er vanskelig å vurdere uten å være tilstede i undervisning eller nærlese undervisningsplaner og oppgavetekster. Ser at det er fleksibilitet i en del oppgaver, og dette bør beholdes i så stor grad som mulig. At det er ingen fag med skoleeksamen støtter i seg selv dette punktet, da det åpner for mange ulike tilnærminger til emnet.

Programmet har muligens et forbedringspunkt når det kommer til alternative læringsressurser. Akademiske tekster dominerer, slik de skal i et studie, men siden feltet i stor grad lykkes som formidlere i ulike format, fra blogger til YT videoer og gifer (se f.eks. Buzzademia bevegelsen (<http://hyperrhiz.io/>)) og dette kan integreres i større grad i pensum.

DIKULT101 Formidling i digitale medium

Forskjellen mellom enkeltemner og helhetlige program ligger i emner som DIKULT101. Det er meget positivt at emnet dekker det faglig-sosiale og ser viktigheten av å knytte det faglige til faktiske fagpersoner.

Læringsutbyttebeskrivelsene reflekterer godt at det er et introduksjonsemne, som også har et praktisk aspekt (akademisk skriving). I tillegg har emnet mål om å introdusere metodisk tilnærming til emnet, noe som framstår som meget nyttig og relevant, men savner læringsressurser som støtter det metodiske aspektet.

Siden ulike fag har ulike tradisjoner for akademisk skriving ser jeg på det som en styrke for programmet å ha et eget emne som introduserer fagets tradisjon og praksis. Min kritikk går derfor på omfang. Siden alternativet er et generelt fag om akademisk skriving, framstår det som noe omfattende å både 1) introdusere akademisk skriving, 2) skriving av digitale tekster i ulike sjangre, 3) skape et faglig-sosialt miljø og 4) introdusere digital kultur som felt. Om emnet ønsker å ha med alle deler, bør det reflekteres i arbeidskrav der noen arbeidskrav dekker digitale tekster og noen arbeidskrav dekker akademisk skriving, samt at flere innleveringer bør være felles. Min anbefaling er å velge ut maks to av punktene og fokusere emnet rundt dem.

Det kommer ikke tydelig fram fra emnebeskrivelsen hva som skal skje i gruppene/seminarene og hva omfang er av innleveringer og aktiviteter i seminargruppene. Siden det faglig-sosiale er et uttalt mål kan emne vurdere å legge til en eller flere obligatoriske gruppeinnleveringer (arbeidskrav er en enkel og effektiv måte å motivere samarbeid), gjerne også med studentvurdering slik at det ikke fører til økt arbeidsmengde for faglærer. Studentvurdering vil også støtte læringsutbyttebeskrivelsene om vurdering av argument i akademisk litteratur i Digital Kultur, og konvensjoner og god skikk i skriving av akademiske tekster.

Fra besøk på UiB forstår jeg det slik at de parallelle seminarer tar mye ressurser. Rolf gjør en hederlig innsats i å rekke rundt til de ulike gruppene, men burde ha flere med seg eller ha færre seminarer. For eksempel at de kun har seminar annenhver uke.

Obligatorisk aktivitet er en tekst på 500 ord. Positivt at de kan levere på nytt, da det vektlegger innleveringen som en øvelse heller enn vurdering, men bør som nevnt over – vurdere gruppevis innleveringer for å støtte det faglig-sosiale.

Hjemmeeksamen virker som egnet form for et introduksjonsemne, med passende omfang.

Den Gode oppgaven som pensum er godt egnet, og har en praktisk tilnærming til akademisk skriving.

DIKULT105 Webdesign I

Særdeles positivt at programmet har et såpass praktisk orientert emne som Webdesign I (og II). I motsetning til mange andre humanistiske program der man bare snakker om praktiske, tekniske ferdigheter som et humanistisk anliggende viser emnet gjennom sin eksistens at humanistiske tilnærminger til digital teknologi henger sammen med praktiske ferdigheter i bruk av teknologien - og ser det som meget verdifullt om det også tas av teknologistudenter som da får en mer humanistisk inngang til webdesign.

Emnet er tydelig beskrevet med konkrete og forståelige mål, der innholdet kobles direkte til ferdigheter som de skal utvikle. Får inntrykk av at beskrivelsen av emnet stemmer godt med innholdet, og lykkes i å skape og møte forventninger hos studentene.

Observasjon på forelesning i høst viste at faglærer Jung er underviser av høyeste rang. Økten kombinerte gode fortellinger, kritiske drøftinger, undring, personlig refleksjon og forklarende eksempler på en mesterlig måte - selv med stor studentgruppe. En sjeldent godt designet økt, og en tilnærming til undervisningsdesign som instituttet bør dra nytte av til det fulleste.

Obligatorisk undervisningsaktivitet er godt beskrevet, og har hensiktsmessige arbeidskrav mtp læringsutbytte. Særlig positivt at det er fagfellevurdering av hverandres nettstedsanalyser, siden det ligger mye læring i å lese andres tekster.

Arbeids og undervisningsformer er godt forklart, men er noe usikker på kommentaren om at "kurset har ei bratt læringskurve". Er positivt at studentene er klar over at de må henge med fra starten og at det settes høye forventninger, men bør også vurdere om det er godt emnedesign å ha en slik bratt læringskurve. Hva er trade-off her? Har det vært noe problemer knyttet til bratt læringskurve? Om det fungerer godt er det ingen grunn til å endre.

Vurderingsform er mappe og det framstår som et hensiktsmessig og pedagogisk relevant format. Mappen med tre deler dekker både de praktiske ferdigheter og akademisk refleksjon som passer godt til læringsutbytte.

Pensum preges av bøker markert som «beginners guide», noe som er positivt med tanke på at det er første tekniske faget for mange studenter. Særlig positivt at «Accessibility for everyone» er på pensum, og viser at praktiske estetiske ferdigheter ikke kan løsriives fra mer etiske vurderinger om hvem designet er for.

Faglærer uttrykte ønske for å endre fra karakter til godkjent/ikke godkjent. Med tanke på emnets vektlegging av praktiske ferdigheter og gruppearbeid kan dette være en hensiktsmessig vurdering å prøve. Anbefaler å kjøre en pilot på dette et eller to semestre for å se hvordan det går.

DIKULT106 Kritiske perspektiv på teknologi og samfunn

Emnet DIKULT106 har en kort og meget generell innholdsbeskrivelse. Det skiller seg slik merkbart ut fra DIKULT101 og DIKULT105 som er både konkrete og omfattende. Jeg tolker den generelle beskrivelsen som en pragmatisk tilnærming til emnebeskrivelsesystemet, der emnets tema endrer seg fra år til år og det har derfor behov for en beskrivelse som er dekkende, selv når emnet endrer tematisk fokus. For en student vil det ikke være like forståelig hvorfor beskrivelsen er så generell.

Tematikkene som trekkes opp virker både aktuelle, interessante og relevante for programmet - og med et felt i rask bevegelse framstår det som nyttig å ha et emne som kan endre seg med prosjekter og personer som kommer og går på instituttet.

Emnet skal dekke «innføring og kritisk analyse av historiske, kulturelle og normative sider ved informasjonsteknologien», men dette reflekteres bare delvis i læringsutbyttebeskrivelsene som spriker noe. For eksempel er «historisk» ikke nevnt, mens «sosiale» er tatt inn. Selvstendighet og kritisk tenkning vektlegges i læringsutbyttebeskrivelsene (dog ikke i emnebeskrivelsen) og det er uklart hvordan dette støttes gjennom undervisningsmaterieell og innleveringer. Altfor ofte blackboxer vi kritisk tenkning, og sidestiller det med å «skrive akademisk» eller «bruke teori». Med emnets profil kan det være nyttig å ha undervisning (f.eks. innledningsvis) og ressurser som åpner opp kritisk tenkning i digitale kulturer som praksis, og slik også støtte den selvstendigheten og standpunkttenkningen som står i læringsutbyttebeskrivelsene.

Undervisning er satt opp om 9 uker forelesning fordelt på 3 like bolker. Savner her felles innledende og avsluttende undervisning som kan trekke litt større linjer og se temaene på tvers.

I beskrivelse av undervisning står det oppført at studentene skal ha ukentlige korte skriveøvelser. Disse bør inngå i obligatorisk aktivitet, for eksempel i en form for mappeevaluering som skal vurderes som godkjent/ikke-godkjent. Framstår nå som noe som er forventet, men som ikke kreves – og kommuniserer dårlig hva som studenten skal gjøre.

Vurderingsform og obligatorisk aktivitet består i at studentene skal skrive 3 tekster på 1000 ord, og så velge ut 2 tekster som utvides til 2000 ord og som teller 50% hver. Meget positivt at studenter skriver om hvert tema før de velger ut spesialisering de vurderes på. Vurderingsform legger opp til både øving og fordypning, og passer godt til det tematiske fokuset i emnet. I hvilken grad får studentene tilbakemelding på innleveringene sine? Siden formatet oppmuntrer til videreutvikling og fordypning blir tilbakemeldinger særlig relevant. Her er det også mulighet for peer-learning, der studenter kunne presentert sine paper i mindre grupper eller til hele klassen.

Av pensum er kun boken Blogging av Rettberg er oppført. En tilgjengelig og fokusert bok som sikkert fungerer bra om blogging er et av temaene. Dersom selvstendighet og argumentasjon tas inn som læringsmål bør det legges til ressurser som støtter disse ferdighetene.

DIKULT203 Elektronisk litteratur

DIKULT203 kombinerer analyse og skapelse av elektronisk litteratur. Igjen et emne med en mer utøvende komponent, og dette framstår gjennomgående som en styrke i programmet. Humanistiske emner preges i altfor stor grad av teoretisk kunnskap, særlig på lavere nivå, så det er meget positivt at det praktiske er såpass godt ivaretatt i programmet.

Emnet har en konkret og god beskrivelse av innhold, men kan kanskje si noe mer om hvorfor elektronisk litteratur er satt ut som eget emne.

Beskrivelser av læringsutbytte er gode, men stemmer ikke helt overens med emnebeskrivelsen. Utbyttebeskrivelsene er mer teoretisk orientert enn beskrivelsen av emnet.

Undervisning gjøres som forelesning, økter i datalab og veiledning i forbindelse med semesteroppgave. Meget positivt at datalab er satt opp for praktisk øvelse, og at veiledning så tydelig kommer fram som en del av undervisningsopplegget.

I beskrivelsen om undervisning står det «Nokre gonger vert det gitt lekser». Det bør enten formuleres som obligatoriske arbeidskrav, eller tas ut. Framstår nå som noe som er forventet, men som ikke kreves – og kommuniserer dårlig hva som studenten skal gjøre.

Studenten skal delta i et «kollaborativt praktisk prosjekt». Uklart hvordan dette skiller seg fra generelt oppmøte i undervisning, og hvordan det praktiske vektlegges i innleveringer. Om samarbeid vektlegges bør det reflekteres i vurderingsformer og/eller innleveringer som enten gjøres gruppevis eller basert på gruppevis prosjektarbeid.

Obligatorisk aktivitet er en individuell presentasjon og kritisk tekst. En godt designet arbeidskrav som støtter deltagelse og refleksjon. Er presentasjonen for hele klassen? I så fall godt eksempel på studentdrevet undervisning.

Vurderingsform er enten selvlaget verk i elektronisk litteratur eller komparativ analyse av to verk på 4000 ord. Hvor mange velger hvilken type? Fleksibilitet ved eksamen kan være en styrke, men framstår her som om det svekker det estetiske utøvende aspektet ved emnet. Er det mulighet til å kombinere?

Å ha et emne med estetisk utøvende praksis i programmet er en styrke. Er så vidt jeg ser eneste emne som har dette som mål, og kan slik framheves ytterligere i læringsbyttebeskrivelser og ved at alle studenter må ha et selvlaget verk (enten individuelt eller i gruppe) som øving eller endelig vurdering.

To pensumbøker, en om elektronisk litteratur og en om å skrive interaktiv fiksjon. Framstår som meget hensiktsmessig for emnet.

DIKULT207 Praktisk forskningstrening i digital humaniora

Dette framstår som et meget innovativt og spennende emne siden det kobles opp til ELMCIP og slik er meget tett på forskningspraksis på instituttet og i digital humaniora.

Mål og innholds delen lister opp 5 ulike punkt som studentene skal få praktisk erfaring med en eller flere av. Bra at den praktiske forskningstreningen konkretiseres slik, men når man er konkret rundt store prosesser møter man også noen utfordringer. De 5 punktene framstår som meget omfattende og delvis sprikende. Hvordan dekkes disse? Hva velger studentene å fokusere på? Tror det kan være hensiktsmessig å velge ut et par moment og gå dypere i dem. Ser at punktene på mange måter reflekterer det mangefasettete arbeidet vi har som forskere, men framstår som en forskyvning fra den innledende beskrivelsen som handler om å studentaktiv forskning og nye verktøy i digital humaniora, og over i mer generelle akademiske ferdigheter.

Læringsutbyttebeskrivelsene fungerer greit, men er et par punkt som framstår apart. F.eks. er det satt opp «kunnskap om pågående debatter og konsept», savner et punkt under ferdigheter som omhandler bruk av ELMCIP.

Undervisning skjer gjennom 12 uker med teoretisk og praktisk seminar. Tilbakemelding fra studentene viser begeistring og at det er stor nytte i studentnær undervisning. Noe kritikk på grunn av organisering og kommunikasjon mellom faglærere - men også fordi det framstår som uklart hva formålet med ELMCIP er. Det er ingen obligatoriske innleveringer underveis som også gjør det vanskelig for studentene å kalibrere forventninger fra faglærere og vurdere egen framgang. Anbefaler at det legges inn i emnet. Særlig viktig er det at studentene får levert og godkjent prosjektbeskrivelse for å forstå hva emnet krever. For å redusere arbeidsmengde og støtte peer learning kan emnet vurdere å utføre prosjekt og innlevering i par eller grupper.

Tilbakemelding fra studenter bekrefter mitt inntrykk fra emnebeskrivelsen i at emnet er usikkert i sitt design; Er det et praktisk emne? Er det om kontroverser og pågående debatter? Er det teoretisk? Faglærer bør vurdere hva som fokus skal være og heller ta ut andre deler.

Vurderingsform: Rapport på 3000 ord og justerende muntlig eksamen. Rapporten dokumenterer hva som er gjort gjennom semesteret. Jeg er usikker på hvorfor muntlig eksamen (meget ressurskrevende eksamensform) brukes her og hvorfor rapporten beskriver hva som er gjort, heller enn en framlegging av funn eller resultat. Anbefaler en annen vurderingsform, ideelt noe som støtter progresjon tidligere i semesteret.

Pensum framstår som hovedsakelig teoretisk, og ivaretar i mindre grad de metodiske og praktiske aspektene. Hvilken litteratur er f.eks. tilgjengelig om ELMCIP?

Vurdering av MA program (høst)

DIKULT302 og DIKULT303 framstår som gode innganger til masterstudiet. Siden BA i digitale kulturer eller spesialisering digitale kulturer er påkrevd forkunnskap er det positivt at studentene møter ferdypningsemner som vektlegger teori, sammenligning og lengre tekster i første MA semester.

Emnebeskrivelsene er korte og noe ufokusert. Jeg har forståelse for at studenter blir tatt opp på masterprogram heller enn individuelle emner, men emnebeskrivelser (sammen med pensum) er viktige å skape forventninger og kommunisere hva studentene skal jobbe med. Arbeid med emnebeskrivelser bør ikke være for å «please systemet», men for at faglærere utvikler felles forståelse for emnets fokus og mål. Samtidig er undervisning på MA nivå annerledes i at det er mindre grupper, tettere oppfølging og mer individuell tilrettelegging. Slik sett er det lurt å holde beskrivelsene fleksible, og gjerne framheve den tette oppfølgingen som gis.

Siden DIKULT302 og DIKULT303 undervises parallelt er det fordelaktig om de har relativt lik omfang av innleveringer (enten i antall eller i totalt antall sider), for å unngå å implisitt kommunisere det ene emnet som viktigere enn det andre. I tillegg er det viktig at alle «lekser» som gis klassifiseres som enten obligatorisk eller fullstendig frivillig.

DIKULT302 Sentrale teorier i digital kultur

Emnet tar for seg aktuelle teorier og debatter. Jeg ser det som positivt at et fordypningsemne har fokus på nåværende, og det er hensiktsmessig med emner som tar for seg et "vidt landskap av forståingsrammer" i starten av masterløpet.

Læringsutbytte: Her virker det som fokuset er på "sentrale", mens det i beskrivelsen er «aktuell» som er nøkkelord. Bør avklare om formålet er å gjøre kjent med sentrale teorier i digitale kulturer ("klassikerne" eller "kanon") eller om det er nye teorier/metoder + pågående kontroverser som er tema.

Under ferdigheter ønsker jeg å trekke fram det sammenlignende perspektivet som et spennende pedagogisk mål og virkemiddel, og håper dette støttes i formulering av oppgaver. Uklart hva som menes med "utforme kunnskapsmål som grunnlag for metodeutvikling i ma".

Emnet har 12 ukers med 3 timers seminar og 7 innleveringer som skjer både i gruppe og individuelt. Dette framstår som meget hensiktsmessig da emnet dekker mange ulike innganger, samt at det på dette nivået er behov for både samarbeid og individuell utforskning.

Vurderingsform: Hjemmeeksamen 5-7k ord på en uke. Framstår som noe omfattende på en uke, og kan vurdere å gi lengre tid. Semesteroppgave kan også være en mulig vurderingsform her, der en bygger videre på innleveringene som er gjort.

Er også interessert i erfaringer med denne hjemmeeksamen og dens relasjon til seminar og gruppearbeid. Hva type oppgaver gis? Brukes det her felles innsamling av data eller kilder? Siden det er en liten gruppe studenter kan felles arbeid i forkant/starten av hjemmeeksamensperioden åpne for dypere analyser.

I beskrivelsen av pensum står det at studentene «Skal lese omfattende felles pensum (500-1000 sider)». Interessant at det står omfattende, siden mange BA fagene har tilsvarende lengde (eller lengre) uten at det regnes som omfattende.

Pensum som er oppført er meget interessant, særlig fra en STSers perspektiv. Jeg er nysgjerrig på hvordan dere mener disse er konkurrerende perspektiv, jmf læringsutbyttebeskrivelsene.

DIKULT303 Digital medieestetikk

Emnebeskrivelsen i DIKULT303 er ganske generell og det er uklart hvordan dette emnet skiller seg fra andre. Jeg forstår det som at fokus på retorikk, estetikk og hermeneutikk er fagets profil. Det kan

gjernes utdypes og konkretiseres i større grad hva dette innebærer og hvorfor det er viktig for studier i digital kultur på MA nivå.

Forstår medierevolusjon (og kritikk) og medieutvikling som sentrale. Har emnet da en historisk komponent eller viser det til ulike forståelser av medieutvikling?

Emnet har gode ferdighetsmål, men kan utdype kunnskapsmålene.

Undervises i 12 uker med 3 timers seminar, og har to skriftlige oppgaver. Hvordan er omfanget av disse oppgavene sammenlignet med DIKULT302? Siden emnene går parallelt og er like store bør arbeidsmengden være lik for å kommunisere lik verdi.

Jeg deltok på et seminar og observerte tekstnære framlegginger og diskusjoner. Diskusjonen gikk fritt, der studentene bidro i stor grad. Den studentaktive formen kan utvikles videre med å eksplisitt gi studenter oppgave i å moderere diskusjon, stille spørsmål til teksten og gi tilbakemelding på presentasjoner. Det kan også støtte mer likhet i taletid i seminar.

Vurderingsform er 7 dagers hjemmeeksamen 5-7k ord. Omfang er noe stort og bør vurdere lengre tid eller gå over til semesteroppgave.

Oppført pensum inneholder kun tekster relatert til spill. Er det slik at emnet har ulikt tema hvert år, eller er det annet pensum tilgjengelig på Mitt UiB? Dersom emnet bytter tema hvert år, bør det framkomme tydeligere av emnebeskrivelsen.

Innspill til prosesser om undervisningskvalitet:

Emnerapportering: Anbefaler at instituttet lager en enkel mal for emnerapportering, som vektlegger tilbakemelding fra studenter og refleksjon hos faglærer. Det vil gi et bedre grunnlag for både ekstern programsensor og programleder, og kan være en god støtte for den individuelle faglærers utvikling. Pedagogisk utviklingsarbeid handler i stor grad om strategisk utprøving og refleksjon, så en prosess som støtter oppunder dette vil være fordelaktig. Om man har fått avsmak på stadig flere rapporteringskrav kan et felles møte mot slutten av semesteret brukes på tilsvarende måte for erfaringsdeling og refleksjon.

Programsensors prosess: Anbefaler at programsensorrapport og tilhørende møte gjøres i starten av påfølgende semester, slik at alle emnerapporter og studentevalueringer foreligger.

Jeg vil besøke UiB midtveis i vårsemesteret også for å delta på undervisning, og ønsker sette opp et halvdagsseminar/workshop som vektlegger enten emnedesign eller studentaktiv læring.

Søke om midler til utvikling av undervisning: Å utvikle fagdidaktiske verktøy krever både penger og spesialistkunnskap. Siden rammene for inntjening er ganske faste, vil utvikling av nye metoder og læringsressurser kreve ekstern finansiering. Her er DIKUs pott for studentaktiv læring aktuell: <https://diku.no/programmer/program-for-studentaktiv-laering>

Referanser

Biggs, J. (1999). What the Student Does: teaching for enhanced learning. Higher Education Research & Development, 18(1), 57-75. <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/0729436990180105>

Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1987). Seven principles for good practice in undergraduate education. AAHE bulletin, 3, 7. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED282491.pdf>

Kommentarer fra programstyret til programsensorrapport 2019 Digital kultur

Programstyret ved Digital kultur er bedt om å kommentere programsensorrapporten av 2019. Kommentarene under følger kapitlene i rapporten.

1. Om rapporten.

Programstyret merker seg at programsensor har fulgt undervisningen som observatør og at sensor vektlegger studentaktiv læring. Undervisningen på enkelte emner foregår i form av forelesninger, og dette åpner ikke for studentaktiv læring med opp til 80 studenter i salen.

2. Vurdering av BA-programmet.

Programsensor påpeker at programmet er sterkt underfinansiert og at dette går på bekostning av de faste vitenskapelige ansattes tid. Her foreslås det enten flere ansatte eller en sterk reduksjon i undervisningen. Videre foreslås det en mer utvidet kontakt med studentene, men sensor har forståelse for at med dagens bemanning er ikke dette mulig, og det bør kanskje vurderes alternative former for kontakt.

Programstyret vet at det fra høsten 2020 blir ansatt 2 nye vitenskapelige ansatte, og mener at med disse to på plass kan vi starte en endringsprosess innen det ovennevnte området. Dette må selvsagt skje i samarbeid med de to nye tilsatte, så saken vil derfor bli tatt opp igjen til høsten 2020. Det samme gjelder for punktene 2, 3 og 4.

For punkt 5 har sensor tatt utgangspunkt i at emnene er 10 poengsemner. Digital kultur har med unntak av dikult101 15 poengsemner, og her stemmer det oppgitte timeantallet med størrelsen på emnet.

Endelig nevner programsensor mulige forbedringer i form av alternative læringsressurser. Også dette er avhengig av finansiering, de siste semestrene har Digital kultur fått undervisningsassistenter og benyttet disse i stor grad til veiledning i gruppearbeid under ledelse av fagkoordinator. Studentevalueringen høsten 2019 viser at dette tydeligvis har vært et meget populært tiltak.

2. Dikult101.

Programsensor mener at dikult101 spenner over for mye når det er 4 emner studentene skal gjennom. Her savnes verktøy for metodetilnærming og skal 4 emner beholdes må dette gjenspeiles i arbeidskravene. Programstyret jobber kontinuerlig med alle emner og tar rådene til etterretning. I tillegg jobbes det med alternativt innhold på dikult101 slik at sperren mot akademisk skriving kan oppheves.

3. Dikult105.

Emnet får mye fortjent ros, men programstyret bør se på emnebeskrivelsen og luke ut det programsensor mener er uheldig å ha med. Programstyret tar dette til etterretning og vil se nærmere på innholdet, dette overlates først og fremst til emneansvarlig som vil komme tilbake med endringsforslag.

4. Dikult106.

Det etterlyses i hvilken form tilbakemeldinger gis, her kan programstyret opplyse om at alle studentene får tilbakemelding på sine 3 innleveringer gjennom semesteret. Dette ser ut til å fungere greit slik det i dag fremstår, noe som også gjenspeiles i studentevalueringen.

5. Dikult203.

Programstyret har fått inn en revidering av emneplanen som tar hensyn til det programsensor påpeker. Her vises det til programstyrevedtak av 29. januar 2020.

6. Dikult207.

Det foreligger endringer i emneplan for dikult207 ifølge programstyrevedtak av 29. januar 2020 som i stor grad tar hensyn til programsensors merknader.

7. Vurdering av MA-program (høst)

Programstyret arbeider med en revisjon av programmet samtidig som den norske og den engelske versjonen må samkjøres slik at innholdet blir likt. Den engelske delen har ikke vært oppdatert med de endringer som er gjort i den norske delen hvilket er svært uheldig. Denne saken har vært oppe siden 2008, og spørsmålet har hele tiden vært hvem som skal betale for oversettelser. Det har aldri kommet noen avklaring på dette.

7. Dikult302 og dikult303.

Nye emneplaner foreligger på begge emnene etter vedtak i programstyret den 29. januar 2020, her er programsensors kommentarer tatt til følge i den grad programstyret mener det er formålstjenlig.

8. Innspill til prosesser om undervisningskvalitet.

Programstyret tar sensors innspill til etterretning og har en løpende dialog med administrasjonen om de forhold programsensor tar opp. Spesielt merker programstyret seg programsensors forslag om å søke midler til undervisningsutvikling gjennom diku. Fagkoordinator ser nærmere på dette og kommer tilbake med kommentarer til stabsmøtet.

Bergen 10. februar 2020

Rolf Beev

Fagkoordinator
Digital kultur